

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119211833
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5119211833.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: U. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX E., prechodne bytom: XX P. H., M., I., B. S XBH, zastúpenej zástupcom JUDr. Ivan Pádej, advokát - AK s.r.o., so sídlom Krížna 336/2, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 863 041, proti žalovanému: Mgr. Michal Miho, so sídlom kancelárie P. námestie XX, XXX XX N., správca konkurznej podstaty úpadcu G.. U. Q., bytom XXX XX E. XXX (do 30.09.2012 podnikajúci pod obchodným menom G.. U. Q. - PROMT, s miestom podnikania 010 04 Ovčiarско 183, IČO: 33 378 339), zastúpenému zástupcom Burian & partners, s.r.o., so sídlom V. Tvrdého 819/1, 010 01 Žilina, IČO: 47 254 483, v konaní o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cbi/7/2019-222 zo dňa 11. júna 2021, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cbi/7/2019-222 zo dňa 11. júna 2021 vo výroku, ktorým bol návrh žalovaného na prerušenie konania zamietnutý, odmieta.

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cbi/7/2019-222 zo dňa 11. júna 2021 v napadnutom výroku, ktorým vylúčil zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu G.. U. Q. - PROMT, IČO: 33 378 339, v konaní č. 2K/1/2012 nehnuteľný majetok, a to rodinný dom s. č. XXX a garáž s príslušenstvom, všetko zapísané na LV č. XXX, vedenom na Okresnom úrade Žilina, odbor katastrálny, pre k. ú. E. a vo výroku, ktorým sa žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania okresný súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému n á r o k na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v poradí prvým výrokom návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. V poradí druhým výrokom vylúčil zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu G.. U. Q. - PROMT, IČO: 33 378 339, v konaní č. 2K/1/2012 nehnuteľný majetok, a to rodinný dom s. č. XXX a garáž s príslušenstvom, všetko zapísané na LV č. XXX, vedenom na Okresnom úrade Žilina, odbor katastrálny, pre k. ú. E.. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol v poradí tretím výrokom tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania okresný súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na podanie žalovaného doručené okresnému súdu dňa 16.03.2021, v ktorom navrhol prerušenie konania do skončenia konania sp. zn. 13C/10/2021 o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP. Žalobca v podaní doručenom okresnému súdu dňa 07.05.2021 s prerušením konania nesúhlasil.

Okresný súd aplikoval ust. § 162 ods. 1 písm. a), § 162 ods. 3 CSP a k návrhu žalovaného na prerušenie konania konštatoval, že rozhodol o jeho zamietnutí z dôvodu, že v danom prípade je súd oprávnený riešiť v tomto konaní aj otázku vlastníckeho práva, pričom skutočnosť, že správca podal žalobu o určenie vlastníckeho práva, je pre toto konanie nadbytočná, nemá to pre účely konkurzu žiaden význam, keďže pre konkurz je podstatné, či určitý majetok možno alebo nemožno v konkurze speňažiť (previesť na peňažné prostriedky), pričom nie je relevantné, kto je reálnym vlastníkom veci. Samotné prerušenie konania by malo za následok neodôvodnené časové predlžovanie tohto sporu, a tým pádom aj konkurzného konania.

3. Vo vzťahu k veci samej okresný súd poukázal na žalobu a jej odôvodnenie, písomné vyjadrenie žalovaného, následné podania sporových strán a po vykonanom dokazovaní za aplikácie § 78 ods. 1, 2, 4, 5, 9 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „ZKR“) v spojení s § 192, § 215 CSP dospel k záveru, že žalobe je potrebné vyhovieť.

4. Okresný súd mal preukázané, že uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 14.08.2012, sp. zn. 2K/1/2012, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 161/2012 dňa 21.08.2012 a účinky zverejnenia nastali dňa 22.08.2012.

5. Ďalej mal okresný súd preukázané, že žalovaný spísal do súpisu majetku konkurznej podstaty úpadcu majetok, vylúčenia ktorého sa žalobca domáha a ktorý bol zverejnený v OV č. 170/2019 dňa 04.09.2019.

6. Žalobca podal dňa 22.10.2019 žalobu o vylúčenie majetku zo súpisu, pričom výzva na podanie vylučovacej žaloby bola zverejnená v OV č. 48/2020 zo dňa 10.03.2020.

7. Okresný súd v prvom rade z úradnej povinnosti skúmal včasnosť podania excindačnej žaloby a ustálil, že táto bola podaná včas. K tomuto záveru dospel na základe skutočnosti, že žaloba bola podaná ešte pred samotnou výzvou konkurzného súdu na jej podanie, teda pred podaním žaloby nedošlo k uplynutiu lehoty na podanie.

8. Vo všeobecnosti okresný súd poukázal na to, že predpokladom úspešného uplatnenia vylučovacej žaloby podľa ust. § 78 ZKR je splnenie nasledovných podmienok: 1. vec, právo alebo iná majetková hodnota bola do podstaty príslušného úpadcu zapísaná, 2. vylučovacia žaloba bola podaná osobou, odlišnou od úpadcu, a to v lehote vyplývajúcej z ust. § 78 ods. 3 ZKR, 3. žaloba smeruje proti správcovi konkurznej podstaty, 4. v čase rozhodovania súdu o vylučovacej žalobe trvajú účinky vyhlásenia konkurzu a vec, právo alebo iná majetková hodnota, vylúčenia ktorej sa navrhovateľ domáha, je naďalej v konkurznej podstate zapísaná, 5. osoba, ktorá sa vylúčenia domáha, preukáže, že vec, právo alebo iná majetková hodnota nemala byť do súpisu zapísaná a zároveň, že právo, ktoré zapísanie do súpisu vylučuje, jej aktuálne svedčí.

9. Pokiaľ išlo o dôvody žaloby okresný súd považoval za možné konštatovať, že body 1. až 4. boli naplnené, nakoľko nehnuteľnosti boli zapísané do súpisu majetku úpadcu, žaloba bola podaná osobou odlišnou od úpadcu, žaloba smeruje proti správcovi konkurznej podstaty a v čase rozhodovania súdu trvajú účinky vyhlásenia konkurzu a nehnuteľnosti, ktorých sa žaloba týka, sú naďalej zapísané v súpise majetku.

10. Pokiaľ išlo o splnenie piatej podmienky, okresný súd konštatoval, že žalobca dostatočne preukázal svoje právo k veci (nehnuteľnostiam), nakoľko v prospech žalobcu svedčí samotný zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností ako vo verejnom registri, a teda toto právo vylučuje jej zapísanie do súpisu majetku úpadcu bez preukázania relevantných dôkazov a skutočností, ktoré by spochybňovali správnosť zápisu v katastri nehnuteľností. Žalovaný relevantnými dôkazmi nepreukázal, že by malo byť spochybnené vlastnícke právo žalobcu, a tak bola podporená relevantnosť zápisu tohto majetku do súpisu majetku úpadcu. Okresný súd zdôraznil, že žalovaný v rámci súpisu majetku jednak nedodrжал podmienky stanovené v § 78 ods. 1 ZKR, keďže správca neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré zapísal predmetný majetok do súpisu napriek tomu, že vlastnícke právo podľa relevantného zápisu v katastri nehnuteľností svedčí v prospech tretej osoby - žalobcu. Zároveň žalovaný ani v konaní dostatočne nepreukázal ním tvrdené skutočnosti o financovaní výstavby dotknutých nehnuteľností zo strany úpadcu. Okresný súd zdôraznil, že ani po preukázaní, že úpadca financoval výstavbu rodinného domu pre svoju dcéru, by nešlo o skutočnosť relevantnú pre spochybnenie vlastníckeho

práva žalobcu (dcéry úpadcu) k dotknutým nehnuteľnostiam, keďže stavebníkom domu bol od počiatku žalobca (dcéra úpadcu), pričom titul nadobudnutia zapísaný v katastri nehnuteľností je kolaudačné rozhodnutie č. 21702/2011-43241/2011-OS-KAS. Pokiaľ žalovaný poukázal okrem iného na konanie sp. zn. 27C/153/2015 - žaloba o zaplatenie 12.888,03 Eur s príslušenstvom (zaplatenie za užívanie nehnuteľností, na ktorých stojí rodinný dom a garáž, ktorých vylúčenie je predmetom tohto konania), tak v danom konaní sa nerieši otázka vlastníctva rodinného domu, keďže sa vychádza zo zápisu v katastri nehnuteľností, ktorý svedčí v prospech žalobcu, pre toto konanie nemá pre rozhodovanie súdu vo veci žiadnu právnu relevanciu. V konaní sp. zn. 38Cbi/7/2013 sa rieši otázka určenia neúčinnosti právneho úkonu, ktoré vzhľadom na charakter konania o určenie neúčinnosti rovnako nemôže mať vplyv na toto konanie.

11. Pokiaľ išlo o námietku žalobcu k opätovnému zápisu dotknutých nehnuteľností do súpisu majetku, napriek tomu, že dotknuté nehnuteľnosti už boli v minulosti v súpise majetku zapísané a zároveň bolo vedené konanie o vylúčenie vecí sp. zn. 5Cbi/64/2013, ktoré bolo ukončené zastavením konania, tak okresný súd uviedol, že predmetné konanie vzhľadom na skutočnosť, že nedošlo k rozhodnutiu vo veci samej, nevytvára prekážku rozhodnutej veci, preto bol okresný súd oprávnený o tejto veci konať. Samotný postup správcu vo väzbe na vylúčenie a opätovné zapísanie totožného majetku do súpisu však nemohol byť predmetom skúmania v tomto konaní, ale môže byť posudzovaný iba konkurzným súdom v rámci dohľadu nad činnosťou správcu v konkurze.

12. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd dospel k záveru, že žalobca preukázal splnenie všetkých podmienok pre úspešné uplatnenie vylučovacej žaloby podľa § 78 ZKR, preto žalobe vyhovel a dotknutý majetok vylúčil z konkurznej podstaty tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

13. Okresný súd hodnotil dôkazy v zmysle § 192 CSP a rozhodol na základe zisteného skutkového stavu v zmysle § 215 CSP, pričom posúdil, že vykonané dokazovanie bolo postačujúce pre rozhodnutie veci, na základe čoho žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaný navrhol výsluch žalobkyne ohľadom výstavby rodinného domu a financovania, pričom právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobkyňa už vypovedala v inom konaní ohľadom vlastníckeho práva, a pokiaľ bude opäť vypočutá, iba potvrdí, že zarobila peniaze v Amerike a v Anglicku a že danú nehnuteľnosť financovala. Okresný súd posúdil, že výsluch žalobkyne je nadbytočný a okolnosti, pre ktoré bol navrhnutý, sú irelevantné pre dané konanie. Preto návrh žalovaného na dokazovanie zamietol, dôkaz nevykonal, nakoľko posúdil, že je irelevantný pre posúdenie a rozhodnutie danej veci.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP. Okresný súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, nakoľko bol úspešný v celom rozsahu, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené s tým, že o výške trov bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia.

15. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), h) CSP. Vo vzťahu k prvému výroku rozsudku žalovaný namietal, že okresný súd nesprávnym postupom nevyhovel jeho návrhu na prerušenie konania, keď na Okresnom súde Žilina prebieha súdne konanie o určenie vlastníckeho práva pod sp. zn. 43Cbi/2/2021, kde sa žalovaný domáha určenia, že je vlastníkom nehnuteľností, a to stavba - rodinný dom súp. č. XXX, postavený na parc. registra „C“ č. 416/78 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 176 m², a to vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/1, zapísaných Okresným úradom Žilina, katastrálny odbor pre kat. úz. E. na LV č. XXX, stavba - garáž, postavená na parc. registra „C“ č. 416/54 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 35 m², a to vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/1 zapísaná Okresným úradom Žilina, katastrálny odbor pre kat. úz. E. na LV č. XXX, od posúdenia otázky, ktorá je predmetom konania sp. zn. 43Cbi/2/2021, závisí rozhodnutie súdu v tomto konaní. Mal za to, že okresný súd postupoval v rozpore s CSP, kedy mal prerušiť toto súdne konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 43Cbi/2/2021.

16. Vo vzťahu k druhému výroku rozsudku okresného súdu bol žalovaný názoru, že úkony úpadcu - úhrady výstavby rodinného domu sú úkony smerujúce ku skutočnému vlastníctvu nehnuteľností (ktorá tvorí predmet žaloby) úpadcom a formálne umelo vytvorené vlastníctvo úpadcovej dcéry - žalovaného, ktorá dlhodobo žije v Spojenom kráľovstve je len zastierací právny úkon, aby úpadca nemusel týmto majetok v budúcnosti, v prípade jeho finančných problémov, z jeho predaja uspokojovať svojich veriteľov.

O tejto skutočnosti svedčí fakt, že pri samotnom úpadcovom financovaní výstavby rodinného domu a jeho skolaudovaní na meno svojej dcéry bol úpadca už v úpadku. Žalovaný zdôraznil, že za účelom preukázania týchto skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre konanie, ako dôkaz navrhol výsluch žalobcu a úpadcu, kedy ani jeden z týchto dôkazov nebol zo strany okresného súdu vykonaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, prípadne vec inak právne posúdil.

17. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 08.09.2021 (č.l. 237 - 238 spisu). Podľa žalobcu z procesného hľadiska prvostupňový súd konal správne, keď nepripustil prerušenie konania. Posúdenie otázky, ktorá je predmetom konania na Okresnom súde v Žiline sp. zn. 43Cbi/2/2021, ktorú spisovú značku uvádza zástupca žalovaného nesprávne, nakoľko vec je vedená pod sp. zn. 13C/10/2021, teda žaloba, na ktorú sa v tomto konaní odvoláva je nedôvodná, nakoľko predmetné nehnuteľnosti jednoznačne a nespochybniteľne vlastní žalobkyňa. Túto skutočnosť okrem súčasného právneho stavu a zápisov na príslušných štátnych orgánoch preukazuje i rozhodnutie prvostupňového súdu vo veci sp. zn. 38Cbi/7/2013, kde súd zamietol žalobu správcu konkurznej podstaty, ktorý sa domáhal neúčinnosti právnych úkonov úhrady faktúr a úhrad nákladov za výstavbu rodinného domu a garáže, ktoré boli predmetom tejto vylučovacej žaloby. Z obsahu všetkých žalôb, v ktorých bol žalovaný neúspešný, je zrejmé, že robí procesné obštrukcie a domáha sa nepreukázateľných práv a nárokov len od dcéry úpadcu. Považoval za absolútne irelevantné akékoľvek posúdenie otázky, ktorá súvisí s právoplatným ukončením sporového konania sp. zn. 13C/10/2021. K ďalšej časti odvolania žalovaného žalobca poukázal na to, že uvedené odvolanie nemá náležité dôvody na jeho akceptáciu, nakoľko tento návrh bol podaný opätovne po cca 5 rokoch, pričom majetok - rodinný dom a garáž správca sám zo svojho rozhodnutia v roku 2014 v dôsledku podanej žaloby po poučení príslušným sudcom vylúčil z konkurznej podstaty, čo bolo uverejnené v Obchodnom vestníku č. 138/2014 zo dňa 21.07.2014. Podanie tohto sporu považoval za zbytočný, resp. nedôvodný spor, nakoľko žalobcovi nie je známe, na základe akých skutočností sa správca konkurznej podstaty domáha určenia vlastníctva. Upozornil, že správca konkurznej podstaty hrubo porušuje ustanovenia zákona o konkurze a reštrukturalizácii, nakoľko doposiaľ neoceníl a nevykonal speňaženie tohto nehnuteľného majetku - rodinný dom, garáž a pozemky. K námietke, že prvostupňový súd v tomto konaní spôsobil procesné vady tak, že znemožnil strane, aby uskutočňovala procesné práva, žalobca uviedol, že žalovaný okrem neúspechu v tomto spore mal neúspech i v spore, ktorý rozhodol Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 16.07.2021, sp. zn. 38Cbi/7/2013, v ktorom žalovaný žaloval neúčinnosť právnych úkonov úhrad faktúr a úhrad nákladov na výstavbu rodinného domu a garáže voči veriteľom úpadcu, v ktorom konaní žalobca neunesol dôkazné bremeno, niekoľkokrát menil, dopĺňoval petit žaloby, v dôsledku čoho sa jeho nárok stal premlčaný. Vydaný rozsudok v súčasnosti nie je právoplatný. Žalobca konštatoval, že neodbornou činnosťou, porušovaním ustanovení zákona o konkurze a reštrukturalizácii dochádza k prietiahom v tomto konkurznom konaní. Žalovaný neodborným spôsobom šikanuje podávaním rôznych žalôb žalobcu, nakoľko počas konkurzu voči nemu podal celkovo 5 žalôb, pričom okrem sporu sp. zn. 27C/153/2015 v sporoch na prvom stupni nemal úspech. Žalobca sa voči spísaniu jeho majetku do konkurznej podstaty musel brániť, pričom v týchto sporoch bol úspešný. Podľa žalobcu správca konkurznej podstaty podanými žalobami voči nemu svoju prácu vykonáva v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko už od roku 2013 napáda a požaduje akési plnenia od dcéry úpadcu. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť s priznaním nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 17.09.2021 bolo vyjadrenie žalobcu doručené žalovanému prostredníctvom zástupcu s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť (doručenka na č.l. 246 rub spisu), ktorú možnosť žalovaný nevyužil.

19. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach odvolacích dôvodov žalovaného podľa § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP odvolanie žalovaného proti napadnutému rozsudku vo výroku, ktorým návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, odmietol podľa § 386 písm. c) CSP. Rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým vylúčil zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu nehnuteľný majetok a v závislom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania bol potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

20. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia ústneho pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/12/2021-253 zo dňa 17.03.2022, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia dňa 19.04.2022 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

21. Vo vzťahu k prvému výroku rozhodnutia krajského súdu, ktorým došlo k odmietnutiu odvolania žalovaného proti výroku rozsudku okresného súdu, ktorým návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, sa poukazuje na to, že aby došlo k vecnému prejednaní odvolania odvolacím súdom, odvolanie musí spĺňať všetky zákonom predpísané podmienky prípustnosti tohto riadneho opravného prostriedku. Jednou z objektívnych zákonných podmienok prípustnosti odvolania je, aby smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné.

22. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

23. Podľa § 357 písm. n) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164 CSP.

24. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

25. Za aplikácie vyššie citovaných zákonných ustanovení krajský súd zistil, že odvolanie žalovaného smeruje proti prvému výroku rozsudku okresného súdu, ktorým návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

26. Podľa § 212 ods. 1 CSP rozsudkom rozhoduje súd vo veci samej.

27. Podľa § 234 ods. 1 CSP súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej.

28. Vzhľadom k vyššie citovaným ustanoveniam je nepochybné, že prvý výrok rozsudku okresného súdu nie je rozhodnutím vo veci samej, a preto sa na predmetný výrok vzťahujú ustanovenia o uznesení v zmysle § 234 ods. 1 CSP. Právna úprava v zákone č. 160/2015 Z.z. pripúšťa podanie odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ak to zákon pripúšťa, a ktoré je taxatívne vymenované v § 357 CSP. Zo znenia citovaného ustanovenia § 357 písm. n) CSP vyplýva, že zákon pripúšťa podať odvolanie proti uzneseniu o prerušení konania. V danom prípade však súd prvej inštancie žalovaným podanému návrhu na prerušenie konania nevyhovel, pričom proti tomuto zamietajúcemu prvému výroku odvolanie nie je prípustné, a preto odvolací súd nemal inú možnosť ako odvolanie žalovaného proti výroku, ktorým bol návrh na prerušenie konania zamietnutý, odmietnuť. Z vyššie uvedeného je nesporné, že i keď okresný súd o prvom výroku rozhodol rozsudkom, nešlo o vec samu, a preto sa vzťahujú na predmetný výrok ustanovenia viažuce sa k spôsobu rozhodovania uznesením, voči ktorému odvolanie nie je prípustné. Krajský súd preto s poukazom na ust. § 386 písm. c) CSP rozhodol tak, že odvolanie žalovaného proti rozsudku okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým bol návrh žalovaného na prerušenie konania zamietnutý, odmietol (primerane uznesenie NS SR sp. zn. 1Obo/15/2018 zo dňa 04. decembra 2018). V tomto smere preto krajský súd nemohol prihliadnuť k nesprávne poučeniu, ktoré uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku aj vo vzťahu k prvému výroku, v zmysle ktorého „Protivomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline“. Nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie vo vzťahu k prvému výroku napadnutého rozsudku preto nemohlo založiť právo žalovaného na podanie odvolania. Z dôvodu, že proti prvému výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh žalovaného na prerušenie konania, odvolanie nie je prípustné, sa následne krajský súd ani nemohol zaoberať odvolacími dôvodmi žalovaného vyjadrenými v podanom odvolaní (č.l. 229 - 230 spisu) k tomuto výroku. V závere sa zo strany krajského súdu konštatuje, že nesprávne poučenie o možnosti podať odvolanie, nezakladá strane sporu právo na podanie odvolania, ak smeruje odvolanie proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa v zmysle ust. § 355 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 357 CSP. V tejto súvislosti odvolací súd len primerane a podporne poukazuje i na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžo/150/2010 zo dňa 12. júla 2010, ktorý uviedol, že „.....najvyšší súd odvolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. c)

OSP odmietol aj napriek tomu, že krajský súd poučil účastníkov, že odvolanie je prípustné, pretože ani nesprávne poučenie súdu nemôže založiť prípustnosť odvolania tam, kde zákon odvolanie nepripúšťa“. Obdobné závery boli vyslovené Najvyšším súdom SR aj v uzneseniach sp. zn. 3Cdo 369/2012 zo dňa 05. februára 2013, sp. zn. 9So/69/2011 zo dňa 30. júna 2011.

29. Podľa § 379 a ust. § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

30. Krajský súd vo vzťahu k odvolaním žalovaného napadnutým výrokom, ktorým bolo rozhodnuté tak, že vylučuje zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu G.. U. Q. - PROMT, IČO: 33 378 339, v konaní č. 2K/1/2012 nehnuteľný majetok, a to rodinný dom s. č. XXX a garáž s príslušenstvom, všetko zapísané na LV č. XXX, vedenom na Okresnom úrade Žilina, odbor katastrálny, pre k. ú. E., a v treťom výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, poukazuje na vyššie citované zákonné ustanovenia, ktoré sa aplikujú na konanie pred krajským súdom v rámci úpravy CSP. Z uvedeného sa krajský súd zaoberal dôvodmi odvolania žalovaného vyjadrenými v podanom odvolaní, a to tými, ktoré sa týkali posúdenia nároku žalobcu, jeho relevantných tvrdení a dôkazov produkovaných v konaní pred súdom prvej inštancie, vo väzbe na dôvody a rozsah obrany žalovaného v tomto konaní, za viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie podľa § 383 CSP.

31. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že okresný súd na posúdenie sporovej právnej veci v dostatočnom rozsahu nevykonal dokazovanie, nevykonal dokazovanie v rozsahu jeho návrhov, čím nebol dostatočne zistený skutkový stav veci a tento nebol správne právne posúdený, ako aj, že týmto postupom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, tak vo vzťahu k týmto odvolacím dôvodom žalovaného krajský súd uvádza, že neboli relevantné. Okresný súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie pre posúdenie žalobcovho nároku o vylúčenie veci zo súpisu a v odôvodnení svojho rozsudku to aj zdôvodnil, pričom sa zaoberal uplatneným nárokom a vyhodnocoval i obranu žalovaného. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí vyjadril skutkové zistenia, závery a tieto aj správnym spôsobom zhodnotil. Vo všeobecnosti uvádza krajský súd, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov SR. Procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal rozhodnutiu vo veci samej, bol postupom, ktorým žalovanému ako sporovej strane nebola znemožnená realizácia jemu patriacich procesných oprávnení a nebola ani marená možnosť žalovanému ako sporovej strane v jej aktívnej účasti na konaní, čo vyplýva z priebehu postupu konania pred súdom prvej inštancie. Realizácia procesných oprávnení sa sporovej strane neznemožňuje právnym posúdením. Je potrebné zdôrazniť, že z práva na spravodlivý proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej návrhmi, právnymi názormi a predstavami, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov a ani vykonania dôkazov. Vzhľadom k rozsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, konkrétne ods. 28., bolo zrejmé, že procesné oprávnenie žalovaného na označovanie dôkazov mu ako sporovej strane nebolo popreté. Žalovaný mal možnosť označovať dôkazy, ich vykonanie navrhovať, avšak je potrebné poukázať na pozíciu súdu, do výlučnej právomoci ktorého patrí posúdenie, ktoré z označených dôkazov niektorej zo sporových strán vykoná, resp. nevykoná a akým spôsobom tieto dôkazy vyhodnotí. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol skutkové zistenia, z ktorých vyvodil svoje právne závery, vyjadril sa, prečo aj žalovaným navrhnuté dôkazy nevykonal a tieto vyhodnotil ako pre vec nadbytočné a irelevantné. Okresný súd sa teda jasným spôsobom aj vyjadril, prečo žalovaným navrhnuté dôkazy nevykonal. Podľa názoru krajského súdu okresný súd v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné pre posúdenie dôvodnosti žalobcom podanej vylučovacej žaloby ako i obrany žalovaného, a preto pred súdom prvej inštancie nedošlo ani k porušeniu práva žalovaného na spravodlivé súdne konanie. Na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci okresným súdom, nebolo možné vyvodiť dôvodnosť žalobcom vyjadreného odvolacieho dôvodu o nedostatočne zistenom skutkovom stave veci.

32. S námietkou nesprávnych skutkových zistení súvisí tiež otázka právneho posúdenia veci okresným súdom. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Ani jedna z týchto situácií v predmetnej sporovej právnej veci nenastala.

33. Krajský súd po oboznámení sa so spisovým materiálom konštatuje, že predmetom konania bola žaloba o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty, a to nehnuteľností - rodinný dom súp. č. XXX, garáž s príslušenstvom, ktoré sú zapísané na LV č. XXX, vedenom na Okresnom úrade Žilina, odbor katastrálny, pre k.ú. E., ktorú žalobca odôvodnil tým, že vlastníkom spísaného nehnuteľného majetku je výlučne žalobca. Žalobca poukázal i na to, že v totožnej veci bolo v roku 2013 vedené na Okresnom súde Žilina obdobné konanie pod sp. zn. 5Cbi/64/2013, v ktorom žalovaný po podaní žaloby v priebehu konania oznámil, že uvedené nehnuteľnosti, a to rodinný dom súp. č. XXX, garáž s príslušenstvom, zapísané na LV č. XXX, k.ú. E., vylúčil zo súpisu majetku spísaného do konkurznej podstaty. Oznámenie o vylúčení nehnuteľností zo súpisu žalovaný zverejnil v Obchodnom vestníku č. 138/2014 zo dňa 21.07.2014 a poznámka č. P19/13-2/13 bola z listu vlastníctva príslušným katastrálnym úradom vymazaná. Dodatočné spísanie predmetného majetku žalovaný opätovne vykonal po viac ako 5 rokoch, pričom nemá žiadny právny dôvod a ani žiadny právny titul na to, aby ho opätovne doplnil a zapísal do súpisu všeobecnej konkurznej podstaty. Postup správcu žalobca považoval za zásah do jeho ústavných práv.

34. Vo vzťahu k takto uplatnenému nároku odvolací súd v zhode s okresným súdom uvádza, že žalobca, ktorý sa domáha vylúčenia určitého majetku z konkurznej podstaty, je povinný tvrdiť a preukázať naplnenie všetkých zákonom vyžadovaných predpokladov pre takéto súdne rozhodnutie, vrátane preukázania, že existuje také právo, ktoré bráni zápisu takéhoto určitého majetku do súpisu a že toto právo aktuálne svedčí žalobcovi. Okresný súd konštatoval, že žalobca preukázal naplnenie všetkých podmienok podľa ust. § 78 ZKR vrátane toho, že vlastnícke právo žalobcu mu stále svedčí, čo preukázal zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností ako vo verejnom registri, pričom správca ani neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré bol predmetný majetok do súpisu zapísaný (opätovne). Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní poskytol tvrdenie, že úkony úpadcu, a to úhrady výstavby rodinného domu sú úkonmi smerujúcimi ku skutočnému vlastníctvu nehnuteľností a došlo k formálne umelo vytvorenému vlastníctvu žalobkyne, tak takéto skutočnosti v rámci konania pred súdom prvej inštancie neboli dokázané, išlo o tvrdenie žalovaného, ktoré však dôkazmi nepodporil v zmysle povinnosti tvrdenia vyplývajúcej z Čl. 8 CSP v spojení s § 150 ods. 1 CSP.

35. Krajský súd je toho názoru, že z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie bolo zrejmé, že okresný súd zameral svoju pozornosť práve na preukázanie splnenia 5. podmienky vyplývajúcej z § 78 ZKR, a to, že osoba, ktorá sa vylúčenia domáha, preukáže, že vec nemala byť do súpisu zapísaná a že toto právo jej svedčí, ktorá skutočnosť bola preukázaná v zmysle údajov vyplývajúcich z verejne dostupného registra, pričom nebol preukázaný opak. Na týchto záveroch ani podľa krajského súdu nemohlo nič zmeniť hypotetické tvrdenie žalovaného o tom, že úpadca financoval výstavbu rodinného domu pre svoju dcéru, keďže titul nadobudnutia predmetných nehnuteľností je zapísaný v katastri nehnuteľností, vyplýva z verejne dostupného registra a je ním kolaudačné rozhodnutie č. 21702/2011-43241/2011-OS-KAS, rozhodnutie o určení súpisného čísla. Krajský súd vychádzajúc z uvedených zistení okresného súdu, samotného konania žalovaného, ktorý zapísal uvedený majetok do súpisu, následne podľa poznámky tento majetok bol zo súpisu vylúčený v roku 2013 a opätovne zapísaný bez ďalšieho, konštatuje, že žalobca v konaní preukázal, že mu svedčí vlastnícke právo k ním tvrdným nehnuteľnostiam, ktoré bráni zapísaniu tohto majetku (nehnuteľností) do majetku konkurznej podstaty. Krajským súdom bolo preto pristúpené k potvrdeniu rozsudku okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým vylúčil zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu nehnuteľný majetok, ako vecne správneho rozhodnutia podľa § 387 ods. 1, 2 CSP s tým, že v podrobnostiach odkazuje na zdôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie.

36. Vzhľadom k tomu, že žalovaný v rámci podaného odvolania osobitnými dôvodmi nenapadol výrok o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, tento ako výrok závislý od rozhodnutia vo veci samej bol rovnako potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný nebol so svojim odvolaním úspešný, preto žalobcovi ako úspešnej strane odvolacieho konania bol voči žalovanému priznaný nárok na plnú náhradu

trov odvolacieho konania, o ktorej výške náhrady trov rozhodne okresný súd samostatným uznesením podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.